

ET BRUDT ÆGTESKABSLØFTE

Ved Erh. Qvistgaard.

(Fortsættelse.)

Som bemærket i Aarbogen 1932 i Slutningen af Artiklen »Et brudt Ægteskabsløfte« blev den Retssag, som Jfr. Karcn anlagde mod Præsten Nimb, meget vidtløftig og langvarig, men den blev ogsaa, som det følgende viser, meget dyr for ham. Den gik nemlig til Højesteret, hvortil hun appellerede Sagen utilfreds med, at hun ved de foregaaende Domme ingen eller kun liden Erstatning havde faaet for den hende overgaaede Tort og hendes direkte Pengetab.

Vel kendes selve den endelige Højesteretsdom ikke, idet Domsprotokollerne er gaaet til Grunde ved Christiansborgs Brand, men af Votaprotokollerne, som endnu er bevarede, kan der saa nogenlunde sluttes til den endelige Dom, som det kan have sin Interesse at kende som Udtryk for, hvad Højesteret den Gang takserede et brudt Ægteskabsløfte til.

Dommerne, der som Helhed var enige om, at der ikke forelaa Trolovelse eller Ja-Ord, men kun Forlovelse, der i Følge Loven ikke krævede Ægteskab, erklærede dog, at det baade var Synd og Skam at bryde en Forlovelse, hvorved der paahæftedes den Forlovede Foragt og Beskæmmelse, og det var dobbelt uanstændigt af en Præst, som dermed vilde bæsmykke sine vægelsindede, ustadige og nærgaaende Beskyldninger mod hende, der af den Grund havde sagt sin Plads op og sat sig i Udgift til den forestaaende Husholdning. Det var i det Hele taget en lastværdig Gerning af ham, da hun ved hans grove Be-

skyldninger mod hende om smitsom Sygdom var blevet et beskæmmet Fruentimmer.

Som Følge deraf dømtes Hr. Nimb til at betale Jfr. Karen en Erstatning, der i de forskellige Vota varierede fra 200—1000 Rdl. foruden store Bøder og Procesomkostninger. Det foresloges ogsaa, at Provsten, Dr. Bredenberg, der ved sin skammelige og aabenbar partiske Dom havde holdt med ham i Stedet for at sætte ham i Rette, burde betale en Bøde paa 50 Rdl. for sin uforsvarlige Opførsel.

For Præsten blev Resultatet saaledes en streng og en dyr Dom. For hende, der ved denne ubehagelige Sag var stillet offentlig i Gabestokken, blev den store Erstatning dog en Trøst og en kærkommen Medgift ved eventuelt senere Ægteskab.
